

λόγος, μαθηματικός και ιατρός κατά την παράδοσιν(*) γε-
νόμενος και περί τὰς ἀποκρύφους τέχνας και τὴν μαγείαν
διατρίβων. Ἐπὶ τοῦ παραδόξου τούτου θρύλου ἐδημιουργήθη
ὁ Φαῦστος τοῦ Γκαϊτε, ἐν τῷ ὑποφω ἀντικατώπτρισεῖν ὁ δαι-
μόνιος ποιητὴς τὴν τέχνην και τὸν βίον ἅπαντα, ἐξόχως τύ-
ποις περιβαλὼν και ἀναπαραστήσας τὸ φιλοσοφικὸν και κοι-
νωνικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ, οἷον διείδε και ἀντελήφθη
αὐτὸ ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ διανοίᾳ.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΕΝ Τῇ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΙ

Ὁ *Messenger de Paris* ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως πολλοῦ λό-
γου ἄξιαν πραγματείαν περὶ τῶν τραπέζων ἐν τῇ ἀρχαιότητι,
ἐξ ἧς ἐρρασιζόμεθα τὰ κυριώτερα. Γνωστὸν, ὅτι κατὰ τοὺς
ἀρχαίους χρόνους τραπεζίται ὑπῆρχον ἐν τε τῇ Ἑλλάδι και
ἐν Ῥώμῃ, και περὶ αὐτῶν ὁμιλεῖ ὁ Δημοσθένης, ἀλλὰ τὸ ζή-
τημα τῆς ὑπάρξεως τῶν κυρίως τραπέζων ἔθεωρεῖτο ἄλυτον.
ἤδη ὁμως ἀπεδείχθη ὅτι ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἀθήναις ὑπῆρχον
τράπεζαι, ὧν τὰ κεφάλαια ἀνήκον εἰς διαφόρους μετόχους,
ἀποτελοῦσαι ἐταιρίαν πρὸς ἐμπορικὰς ἀπὸ κοινοῦ ἐπιχειρήσεις.
Μετὰ τὴν κατὰ λυσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, τινὲς
τῶν Ἀθηναίων τραπεζιτῶν μετῆρχοντο τραπεζικὰς ἐργασίας
ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν σταυροφοριῶν
πολλοὶ τῶν ἐλλήνων τραπεζιτῶν μετηνάστευσαν εἰς Κρήτην
και ἀκολούθως εἰς Χίον. Ἐκεῖθεν δὲ συνίστων πλείστα τρα-
πεζικὰ γραφεῖα εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης. Ἐσχάτως
εὐρέθησαν πειστήρια ὅτι οἱ Ἕλληνες τραπεζίται ἔλαβον τὰς
περὶ τῶν τραπεζικῶν πράξεων γνώσεις αὐτῶν παρὰ τῶν Φοι-
νίκων, μεθ' ὧν ἐπὶ μακρὸν χρόνον διετήρουν φιλικὰς σχέσεις.
οἱ δὲ Φοίνικες εἰκάζεται ὅτι ἐδιδάχθησαν τὰς περὶ τραπέζων
γνώσεις τῶν παρὰ τῶν Ἀσσυρίων και Βαβυλωνίων, καθ' ὅσον
ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων εὐρέθησαν
πολλὰ πλίνθοι ἀποξηραμέναι διὰ τοῦ ἡλίου μετ' ἐγκεχαρὰγ-
μένων λέξεων· τινὲς τῶν πλίνθων τούτων ἦσαν ἀνοικτοὶ λο-
γαριασμοί, πιστωτικαὶ ἐπιστολαί, και μάλιστα συναλλαγμα-
τικαὶ εἰς τὸν κομιστήν. Ἐξ αὐτῶν προσέτι φαίνεται ὅτι αἱ
τράπεζαι τῆς Βαβυλώνος ἀντήλλασσον χρήματα, ἐδέχοντο
παρακαταθήκας, ἐποίουν δὲ και ἐδίδον ποικίλα δάνεια. Ἐν
Βαβυλῶνι ἀνευρέθησαν πλίνθοι ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμέναι αἱ
ἐκθέσεις πράξεων τινῶν μεγάλης τραπέζης ἰδρυθείσης αὐτόθι

(*) *Legende de Faust* par Vidmann, traduite en Français au
XVI siècle par Palma Cayet.

τὸ 760 π. Χ. και ἀνηκούσης τῷ Γεζημπῇ και Σα. Διατελεῖ
ἔτι ἄγνωστον ἐὰν ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη ἐξ ἀπασῶν τῶν γνω-
στῶν τραπέζων ἦτο ἰδιωτική, ἐθνική ἢ αὐτοκρατορική τρά-
πεζα. Θετικῶς γνωστὸν ἐστὶν ὅτι ἡ τράπεζα αὕτη ἐξηκολού-
θει ἐτι τὰς ἐργασίας αὐτῆς κατὰ τὸ 550 π. Χ. Ὁ Μπόλτα
ἐπεσκέψατο ἐν Τζέδδα τὸν ζάπλουτον και περιφημώτατον
καθ' ὅλην τὴν Ἀραβίαν τραπεζίτην, ἀλλὰ ζῶντα πενιχρό-
τατα, ἀνακοινώσαντος αὐτῷ ὅτι ἅπας ὁ πλοῦτος αὐτοῦ συνί-
σταται ἐκ πολυτίμων λίθων και ὅτι προσποιεῖται τὸν πέ-
νητα ἐκ φόβου μὴ ὁ πασσᾶς τῆς Τζέδδας τὸν ἀποκεφαλίσῃ,
ὅπως εἰκαιοποιήθῃ τὸν πλοῦτόν του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΑΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ὁ κ. Εἰρην. Ἀσώπιος ἐν τῷ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ Ἡμερολογίῳ
τοῦ ε. ε. πρὸς ταῖς ἄλλαις πραγματείαις, ὡς περ' ἐδημοσίε-
υσεν ἐν αὐτῷ, συμπεριέλαβε και τὸν λόγον τοῦ κ. Ἡροκλ. Βα-
σιάδου, Προέδρου τοῦ, περὶ οὗ ὁ λόγος, Συλλόγου.

Ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ὁ ὕπατος τῶν τῆς νεωτέρας Ἑλληνι-
κῆς ἀριστοτέχνης ἐκτίθησιν ἀκριβῶς και ἐν περιλήψει τὰς ἐ-
πιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ Συλλόγου και τὰς μετὰ τῶν σο-
φῶν τῆς Ἑσπερίας σχέσεις αὐτοῦ, ἐξ ὧν κατὰ δὴλον τοῖς πᾶσι
γίνεται, ὅτι ὁ Σύλλογος οὗτος κέκτηται θέσιν ἐπίζηλον ἐν τῷ
ἐπιστημονικῷ κόσμῳ Εὐρώπης και Ἀμερικῆς, και ὅτι διατε-
λεῖ ὧν ὁ φάρος τοῦ Βυζαντίου, οὗ τὸ σέλας προσελκύει τὰ
βλέμματα παντὸς πεφωτισμένου ἀνδρός, και ἰδίᾳ τῶν περὶ
τὰ τῆς Ἀνατολῆς πράγματα ἀσχολουμένων και περὶ τῆς τύ-
χης αὐτῆς ἐνδιαφερομένων.

Ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ἀξιῶνται ἐξόχῳ σημα-
σίας και ἐπιστημονικῆς βαρύτητος αἱδε·

Α'. Ἡ Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη.

Β'. Ἡ Μαυρογορδάτειος Βιβλιοθήκη.

Γ'. Ἡ Ἀθωνιάς Βιβλιοθήκη.

Δ'. Ἡ Συλλογὴ ζώντων μνημείων ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ.

Και ἡ μὲν Ζωγράφειος Βιβλιοθήκη ὠνομάσθη οὕτως, ἐπειδὴ